

शिशुपालवचनम् (साहित्यम्)

श्लोकव्याख्या ।

श्लोकस्य व्याख्यां चुरुत ->

गतं तिरश्चीनमनूरुसारथेः प्रसिद्धामूर्ध्वज्वलनं हविर्भुजः ।
पतत्यर्चो च्याम विशारि सर्वतः किमेतदिव्याकुलमीक्षितं जनैः ॥
प्रथमसर्गात् उद्धृतमस्ति । अत्र कविराकाशदवतरतस्वनारदमुनेः
द्वारिकावासिभिः जनैः विस्मयेनेक्षणप्रवर्तनं विर्णयति ।

सूर्यस्य गतिरितु निर्धग्नवति (पूर्वन्तात् पश्चिमान्तमित्यर्थः)
अग्नेः च उर्ध्वस्फुरणं प्रसिद्धाम् लोके । इदन्तु तेजः सर्वतः प्रसरणशीलं
अर्चः पतति । किमिदम् ? इत्येवं प्रकारेण द्वारिकावासिभिः जनैः
व्याकुलचित्तेन दृष्टम् ।

अन्वयः -> अनूरुसारथेः गतं तिरश्चीनं, हविर्भुजः उर्ध्वज्वलनं,
प्रसिद्धाम् । सर्वतः विशारि च्याम अर्चः पतति । यत् किम्
इति जनैः व्याकुलम् इक्षितम् ।

व्यकरणम् -> अनूरुसारथेः - अविद्यमानो उरु यस्यासौ अनूरुः,
अनूरुः सारथिः यस्य सः (बहुव्रीहिः) ।
हविर्भुजः -> हविः भुङ्क्ते इति हविर्भुक् तस्य ।
विशारि -> प्रसरणशीलम्, वि + श्रि + णिनि ।
प्रसिद्धाम् -> विख्यातम्, विञ्जुतम्, प्र + सिच् + क्त ।
उर्ध्वज्वलनम् -> उर्ध्वञ्च तत् ज्वलनम् च [उर्ध्वस्फुरणम्] ।

अलङ्कारः -> व्यतिरेकः । "उपमानाद् यदन्यस्य व्यतिरेकः स खसः ।
दन्वः -> वंशस्थवृत्तम् । "जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जरो ।"

12-06-21

निर्मल कुमार झा, सं. प्राचार्य
उ.सं. महावि. सुखसेना, पूर्णियाँ ।
का. सि. द. सं. वि. वि. दरभङ्गा ।

अतिवार्धकम् ।

शास्त्री ॥

19-06-2021

classmate

व्याकरणद्वारहेतवे ।

रघुवंशम् ।

श्लोकव्याख्या ।

Date

Page

“यस्यावरोचस्तनचन्दनानां प्रक्षालनाद्वारिविहारकाले ।
कालिन्दकन्या मथुरां गतापि गङ्गोर्मिसंसक्तजलेव माति ॥”

सन्दर्भः → प्रस्तुतोऽयं श्लोकः कविकालिदासविरचितस्य रघुवंश-
महाकाव्यस्य षष्ठसर्गात् स्वयंवरवर्णनप्रसङ्गात् अवतरितोऽस्ति ।

प्रसङ्गः → कविरत्र सुषेणस्यान्तःपुरस्त्रीजनविलासजीवनं प्रतिपादयति ।

अन्वयः → यस्य वारिविहारकाले अवरोचस्तनचन्दनानां प्रक्षालनात्
मथुरां गतापि कालिन्दकन्या गङ्गोर्मिसंसक्तजला इव माति ।

शब्दार्थः व्याकरणञ्च → यस्य = सुषेणस्य । वारिविहारकाले →
वारिषु विहारस्य कालः, तस्मिन् = जलक्रीडावसरे ।

अवरोचस्तनचन्दनानाम् → अवरोचानां स्तनेषु चन्दनानि, तेषाम् =
अन्तःपुराङ्गनाकुचमलयजानाम् । प्रक्षालनात् = क्षालनात् ।

मथुराम् = मथुराराजधानीम् । गतापि = प्राप्तपि । कालिन्दकन्या →

कालिन्दस्य कन्या या सा = यमुना । गङ्गोर्मिसंसक्तजला →

गङ्गाया उर्मिभिः संसक्तं जलं यस्या सा = गङ्गातरङ्ग-
सम्मिलितसलिला । इव = यथा । माति = शोभते, विराजते ।

तात्पर्यः → रात्रः सुषेणस्य स्त्रीणां स्तनेषु संलग्नचन्दनप्रक्षालनात् गङ्गा-
तरङ्गमिलितं यमुनाजलमिव मथुरयां सङ्गमदृश्यः प्रतीयते ।

विशेषः → अस्मिन् श्लोके जृङ्गारसः, वैदर्भीरीतिः, माच्युर्यगुणः,
उत्प्रेक्षासङ्कारः, उपजातिवृत्तिञ्च ।

19-06-2021

डॉ० निर्मलकुमार झा, (सं. प्रा. चार्जः)

रा० उ० सं० महावि० सुखसेना, पूर्णियाँ ।

संस्कृतसामान्यम् ।

उपशास्त्री I

12-06-2021

अनिवार्यपत्रम् ।

हितोपदेशः / १ लोकोपदेशः

Date _____
Page _____

“ षड् दोषाः पुरुषेणैह हातव्या मूतिमिच्छता ।
निद्रा, तन्द्रा, भयं, क्रोच, आलस्यं, दीर्घसूत्रता ॥ ”

१ लोकोपदेशं महाकविः श्रीनारायणपण्डितरचितस्य
हितोपदेशग्रन्थस्य मित्रलाभात् गृहीतोऽस्ति ।

चित्रग्रीवनामकः कपोतराजः स्वपरिवारेण सह जालेन
बद्ध्या बभूवुः । चौर्यवान् स कपोतराजः जालाद्बहिः आगन्तुं
चिन्तयामास - विपदि चौर्यचारणं महात्मनां गुणः भवति, विपत्तिकाले
विहमय एव कापुरुषलक्षणम् । तदत्र निद्रादीन् षड्दोषान् परित्यज्य
आपदुद्धारणे संलग्नः भवान्यहम् ।

अन्वयः → मूतिम् इच्छता पुरुषेण इह निद्रा, तन्द्रा, भयं, क्रोचः, आलस्यं,
दीर्घसूत्रता षड् दोषाः हातव्या ।

शब्दार्थः - याकरणञ्च → मूतिम् = शैश्वर्यम् । इच्छता = वाञ्छता ।

पुरुषेण = व्यक्तिविशेषेण । इह = अत्र । निद्रा = शयनम् ।

तन्द्रा = प्रमीला । भयं = विभीषा, आशङ्का । क्रोचः = कोपः ।

आलस्यं = शिथिलता । दीर्घसूत्रता = चिरक्रियता, मन्दरगतिना कार्यसम्पादनं

तन्द्रा - √ तिन्द्र् + धञ् + टाप् । निद्रा - √ तिन्द्र् + रक् + टाप् ।

क्रोचः - √ क्रुच् + धञ् । भयम् - √ भी + अच् (अपादाने) ।

12-06-2021

डॉ० निर्मल कुमार झा (सं. प्राचार्य)

सं० उ० सं० महावि० सुखसेना, पूर्णियाँ

साहित्यम् (प्रतिष्ठा)

शास्त्री-III

12-06-2021

अष्टम पत्रम् ।

मालविकाग्निमित्रम् , श्लोकव्याख्या ।

Impressions

Date

Page

“ अनतिलम्बिदुकूलनिवासिनी बहुभिराभरणैः प्रतिभाति मे ।
उड्ङ्गणैरुदयोन्मुखचन्द्रिका ह्यतहिमैरिव चैत्रविभावरी ॥ ३ ॥
प्रसङ्गादिपूर्ववत् ।

अत्र कविकालिदासः राजामुखेन अग्निमित्रेण मादयमेन
मालविकायाः शोभां वर्णयति ।

अन्वयः → अनतिलम्बिदुकूलनिवासिनी बहुभिः आभरणैः उदयोन्मुख-
चन्द्रिका ह्यतहिमैः उड्ङ्गणैः चैत्रविभावरी इव मे
प्रतिभाति ।

शब्दार्थः - व्याकरणानि च → अनतिलम्बिदुकूलनिवासिनी → अनति-
लम्बिदुकूलैः निवसति इति = लघुक्षीमवस्त्रधारिणी ।

बहुभिः = प्रचुरमात्रैः । आभरणैः = अलङ्कारैः ।

उदयोन्मुखचन्द्रिका → उदयोन्मुखीचन्द्रिका यस्यां वा =
उदीयमानज्योत्स्ना । ह्यतहिमैः = अपगतप्रालेभैः ।

उड्ङ्गणैः = नक्षत्रसमूहैः । चैत्रविभावरी = मद्युमासनिशा ।
इव = यथा । मे प्रतिभाति = मया ज्ञायते ।

अत्र मालविकायाः उपमा चैत्रमासस्य राज्या सह
भवन् अस्ति । अस्मिन् श्लोके उपमालङ्कारः ।

तल्लक्षणम् → “सादृश्यमुपमा भेदे ।”

द्वन्द्वः → दुतविलम्बितम् । “दुतविलम्बितमाह नमो भरो ।”

MTC

12-06-21

डॉ० निर्मल कुमार झा, संप्रान्चार्यः ।
रा० उ० सं० महावि० सुखसेना, पूर्णियाँ ।